

тріархъ, кой-то ѿ дочака и покрѣсти; послѣ Св. Домника стана инокына (калѣгерка) и подвижаваше сѧ въ голѣмы трѣдове и по-  
стѣ, щото направи и много чюдеса: тѣ из-  
бави плавающы по море отъ вѣрно удавле-  
ніе, като изла сватено масло въ море-то,  
кое сѧ и ѱтиши, тѣ имаше дарба да про-  
рокѣва; защо-то прѣдвидѣ царевѣ-тѣ смър-  
ть и ѿ прѣдказа; послѣ тѣ видѣ като слѣзе  
Ангелъ-тѣ и освати водно-то естество, и  
дрѣгы много прѣславны Божи тайнства ѿ  
сѧ открихъ. А почина съ миромъ въ дѣл-  
кокѣ староть, като позна отнапрѣшь свое-  
то при Бога отшествіе.

Въ тоа день житіе и страданіе на С го  
Мѣченика Юліана, и Василискѣ, и дрѣгы  
съ тѣхъ.

Отечество-то на Юліана бѣше Антина,  
градъ Вгыпетскый (дрѣгы казватъ Антиохыа  
Сирскѣ), родители-тѣ мѣ бѣхъ богати и по-  
читни, кой-то го възпитавахъ отъ млада  
години въ страхъ Божіи, и това мѣ стана  
основаніе на всакѣ докродѣтель; въ ѱченіе  
и прочитаніе книги прилѣжаваше и навик-  
нѣваше двѣ-тѣ прѣмъдрости, Вленскѣ и